

[Gudiksen.]

mindste i vejen for, at denne ordning kan gennemføres for statskattens og udligningskattens vedkommende, selvom vi for kommunernes vedkommende gennemfører en lov med nye fradragsregler. Hvis mit ændringsforslag ikke gennemføres — og jeg forstod på de andre ordførere, at det ville det ikke blive —, vil jeg anbefale også min gruppe at stemme for forhøjelsen til de 21 000 kr., fordi jeg er enig med det ærede medlem hr. Hans Hansen i, at det er en forbedring.

Jeg kan godt forstå, at de tre andre partier er misfornøjede med, at jeg har stillet dette ændringsforslag. De siger jo i virkeligheden allesammen, at det er mit ændringsforslag, der er det rigtige. Det fritager også de store skatteydere derude. Det er jo urimeligt, at de store skatteydere for fremtiden skal svare en bygningskyld, som de kunne være blevet fri for, og derfor forstår jeg så udmærket misfornøjelsen, men de herrer kunne jo være gået imod finansministeren i udvalget, så kunne det radikale forslag være blevet gennemført. Det er ikke sket, og det beklager jeg, for det er som sagt det radikale forslag, der principielt er det rigtige. Det forstår vi også, når vi hører det ærede medlem hr. Hans Hansen slutte med at sige, at han ikke vil stemme imod det radikale ændringsforslag, for han er klar over, at principielt er det i virkeligheden det rigtige og det mest retfærdige.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen. Jeg vil blot sige, at nu er adgangen der til at få ejendomsskatterne væk. Det gælder for omegnskommunerne, og det gælder for landet som helhed. De store landbrug kunne blive fri for denne skat, men det bliver de ikke, og det er venstre og det konservative folkeparti, som jeg forstår vil stemme imod det radikale ændringsforslag, der i dag bestemmer, at de skal svare denne skat.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det er første gang, jeg har haft lejlighed til i dette høje ting at høre en politisk meningsudveksling omkring et emne som dette, og det har været en stor oplevelse for mig at se, at der i princippet ikke er megen forskel på de mål, man forfølger her, og de mål, man forfølger i det andet høje ting.

Jeg forstår på det ærede medlem hr. Gudiksen, at han vil påstå, at finansministeren i denne sag har drevet den lille politik, men jeg forstår ikke rigtigt, hvormed han ville motivere, at denne politik var en mindre politik end den, han selv forfølger

i denne sag. Den er måske mindre i den forstand, at den byder de pågældende beskattede borgere noget mindre end det, det ærede medlem tilbyder dem, men netop deri viser det sig jo, at den ikke er slet så lille en politik som den, det ærede medlem er talsmand for, når han i dag vil benytte sig af den lejlighed, der er opstået, til hvad jeg vil kalde en overbudspolitik.

Det ærede medlem hr. Gudiksen siger, at finansministeren har ikke selv tro på, at de skattefradrag, han oprindeligt havde foreslået, ville være i stand til at holde provenuet af disse bygningskatter på samme niveau som hidtil, altså på samme niveau som efter den tidligere vurdering. Jeg har ikke som finansministeren deltaget i udvalgsarbejdet, så jeg ved ikke, hvorpå det ærede medlem støtter den påstand, at finansministeren ikke selv har tro på sine tals rigtighed. Jeg ved imidlertid, at de oplysninger, som vi, da vi arbejdede med sagen, fik fra de myndigheder, som ministrene må spørge i en sådan situation, fordi det er der, enkelthederne samles til en helhed, gik ud på, at med en forhøjelse som oprindeligt foreslået til 18 000 kr. skulle der ikke være nogen udsigt til, at det samlede provenu af bygningskatterne kom til at stige.

I det høje landstingsudvalg har man, kan jeg forstå, indgående beskæftiget sig med denne side af problemet og har, som det ærede medlem hr. Hans Hansen fortalte os, fået oplyst, at der i Lyngby-Taarbæk kommune krævedes et fradrag på 22 000 kr., for at man kunne være sikker på, at bygningskatterne ikke blev forhøjet. Det tyder i alt fald på, at et forslag om et fradrag på 21 000 kr. dækker landet som helhed, at man med et fradrag på 21 000 kr. har udsigt til at nå det mål, man satte sig, da denne lovgivning blev konciperet, nemlig at skatteprovenuet til staten ikke skulle stige, men der vil naturligvis kunne ske forskydninger fra det ene sted i landet til det andet.

Jeg må måske have lov at gøre den bemærkning, at finansministerens argument for ikke at følge det radikale forslag er et argument, som er blevet drøftet i det andet høje ting under de forligsforhandlinger, som man der førte både vedrørende den kommunale lov og denne statsskattelov. Af disse forhandlinger fremgik det egentlig klart, at når man fik de ændringer i den kommunale lov, som man tilstræbte, ville man føle sig tilfreds med den affattelse, statsskatteloven fik. Jeg mener ikke dermed, at det er fastslået, at det radikale venstre i det andet høje ting havde grund